

[Ministeren for offentlige arbejder]

Det er regeringens mål, at transportnettet skal give størst mulig fremkommelighed for både erhvervsliv og borgere. Der må derfor fortsat ske en udbygning af både den kollektive og den individuelle trafik, så de to transportformer kan supplere hinanden. Men udbygningen må ske i en sådan takt, at økonomien kan følge med. En rolig, men fast udbygningstakt er økonomisk fordelagtig. Regeringen ønsker derfor, at der skabes bred tilslutning til en samlet politik på området, som kan give faste rammer for udbygningen i en årrække.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortrædere for 2 folketingsmedlemmer:

*Ellemann-Jensen (V) og
Mimi Stilling Jakobsen (CD).*

Formanden:

De pågældende har søgt om orlov i henhold til forretningsordenens § 42, stk. 3, litra d, jf. stk. 5, på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at der meddeles de pågældende orlov som ansøgt fra og med henholdsvis den 24. marts 1987 og den 26. marts 1987, og at stedfortræderne indkaldes som midlertidige medlemmer. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Indstilling fra udvalget til valgs prøvelse:

Forhandling

Tastesen (S):

Folketinget har nu vedtaget at meddele orlov til 2 medlemmer og at indkalde stedfortræderne.

Som ordfører for udvalget til valgs prøvelse skal jeg tillade mig at gøre indstilling om, at stedfortræderne godkendes som midlertidige medlemmer af Folketinget.

Hr. *Ellemann-Jensen* er valgt i Århus Amtskreds, og i anledning af hans orlov ind-

kaldes 1. stedfortræder for Venstre i denne amtskreds, godsejer *Mogens Blach*.

Fru *Mimi Stilling Jakobsen* er valgt i København Amtskreds, og i anledning af hendes orlov indkaldes 1. stedfortræder for Centrum-Demokraterne i denne amtskreds, landsformand *Peter Duetoft*.

Udvalget til valgs prøvelse har i et møde i dag behandlet disse sager, og jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling

1. Godsejer *Mogens Blach* godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 24. marts 1987.

2. Landsformand *Peter Duetoft* godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 26. marts 1987.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling

vedtoges enstemmigt med 125 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 57:

Forslag til folketingsbeslutning om afbødning af prisstigningerne på olie, benzin, el m.v. Af Dohrmann (FP) m.fl.

(Fremsat 19/11 86. Første behandling 27/1 87. Betænkning 20/3 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Thoft (SF):

Det er hævet over enhver tvivl, at de energifgiftsforhøjelser, som regeringen har været anledning til, har skabt en lang række problemer for vores pensionister og andre med lave lønninger. Det hænger naturligvis også sammen med, at vinteren i år har været særlig streng, men det har givet fabelagtigt store udgifter for mennesker, der har meget små midler at gøre med.

[Thoft]

SF er derfor i princippet tilhænger af, at der gøres noget ved det problem, som Fremskridtspartiet her rejser.

Vi er derimod ikke enige med Fremskridtspartiet i den måde, man ønsker at løse problemet på. Vi er tilhængere af, at man i en situation med faldende energipriser målt i danske kroner forhøjer energipriserne for at fastholde tilskyndelsen til energibesparende investeringer.

Vi erkender, at der er sket en forhøjelse, som ligger langt ud over det niveau, som man har brugt som udgangspunkt, nemlig marts 1985-niveauet, der i øvrigt var ekstremt højt i en meget kort periode.

SFs løsningsmodel er derfor ikke den samme som Fremskridtspartiets. Vi ønsker sociale kompensationer for netop at begunstige de grupper, der har vanskeligt ved at betale energiregningen, mens vi ikke i almindelighed ønsker energipriserne nedsat.

Med denne begrundelse vil SF undlade at stemme til Fremskridtspartiets forslag.

Damgaard Nielsen (FP):

Fra fremsættelsesdatoen og indtil nu er der sket to ting. For det første er overenskomsterne kommet på plads, og det vil sige, at de fleste har fået en form for kompensation, mens den laveste tredjedel som sædvanlig sidder tilbage med sorteper. For det andet står sommeren for døren, og hvem husker så vinterens kulde, sult og nød?

Det er for øvrigt mærkeligt, at energikrisen, der satte ind for snart 14 år siden, og som rystede hele Danmark, er blevet det, den er, for politikerne. De er blevet så forelskede i den krise, at de nu slet ikke kan forestille sig en tilværelse uden. Man har mangedoblet problemet.

Hvis jeg må have lov til at fremlægge nogle tal, så var priserne for olie pr. 26. januar 1973 hos BP-depotet i Ringkøbing som følger:

1.000 l fyringsolie kostede 313 kr. + moms 47 kr., i alt 360 kr. Staten har desuden fået f.eks. ved 50 pct. beskatning de 360 kr. i indkomstskat + 47 kr. i moms. Det vil sige, at statens fortjeneste var 407 kr. for 1.000 l fyringsolie.

Pr. 31. december samme år, 1973, kostede 1.000 l fyringsolie 560 kr., og momsen udgjorde nu 85 kr., i alt 645 kr., en fordobling i

det år, da energikrisen satte ind. Herved fik staten ved 50 pct. indkomstskat 645 kr. + 85 kr. i moms, i alt 730 kr.

Ser vi så på den 24. marts 1987, altså dags dato, ser det således ud:

1.000 l fyringsolie 1.371 kr., afgift 1.850 kr., moms 708 kr., i alt 3.930 kr. Pr. 24. marts 1987 ser det sådan ud for staten ved 50 pct. skat: 3.930 kr. får staten ind i indkomstskat, førend forbrugeren har råd til at købe de 1.000 l olie, 1.850 kr. får staten ind i afgifter + 708 kr. i moms. I alt 6.488 kr. er statens fortjeneste for 1.000 l fyringsolie. Bare fordi den jævne mand køber 1.000 l fyringsolie, indkasserer staten 6.500 kr.

Derfor er det endog meget beskedent, det, Fremskridtspartiet her kommer med, og den egentlige begrundelse for at forkaste forslaget skal ses i, at man her i Tinget går ind for den totale beskatning, og ligesom med slangens bid: det er uladssiggørligt at slippe, hvad man først har forgabt sig på.

Socialdemokratiet har jo, så vidt jeg har kunnet læse, i sin tid stemt imod påskepakken, men man har åbenbart ændret mening, for nu vil man for enhver pris forsvare følgerne af påskepakken.

Albrechtsen (VS):

Vi har sagt, at vi syntes, det var rigtigt at fremsætte et forslag som dette her, og vi har besluttet, at vi vil stemme for forslaget, når det nu skal til afstemning. Men vi kunne godt have tænkt os, som SF også har påpeget det, at det havde været noget bedre udformet. Det kan kun betragtes som et første skridt i en større omlægning.

Den omlægning må indebære, at når disse pakkeafgiftsstigninger bliver taget af bordet igen, så skal der ske ændringer af afgiftssystemet ud fra energipolitiske målsætninger, f.eks. sådan, at man forøger afgifterne på stort energiforbrug, men har en rimeligere og mere betalelig afgift på f.eks. en almindelig families normale energiforbrug. Sådanne ting burde man tage ind, og dette forslag kunne, hvis det blev vedtaget, bruges som en provokation til at få gennemført energipolitisk forsvarlige afgifter i stedet for det, som regeringen fik gennemført, og som overhovedet ikke havde andet end finanspolitiske formål.

Desuden kunne det medføre, at der blev indført de nødvendige sociale kompensatio-

[Albrechtsen]

ner, som også SF har understreget skal være til stede, for at sådan noget som energiafgifter kan være forsvarelige.

Som et sådant første skridt i retning af et rimeligt afgiftssystem ud fra en energipolitisk og en social målsætning vil vi i dag stemme for dette forslag, men altså ikke uden at gøre opmærksom på, at det kun er et beskedent første skridt.

Dohrmann (FP):

Jeg synes, det er en meget interessant udvikling, der er sket internt i Socialdemokratiet. Hvis man tænker tilbage på dengang, da påskepakken blev gennemført, vil man erindre, at var der nogen, der skældte ud over regeringens afgiftsbuket, så var det bl.a. også Socialdemokratiet. Læser man nu Socialdemokratiets betænkningssbidrag og erindrer de udtalelser, der kom fra den socialdemokratiske ordfører, dengang Fremskridtspartiets forslag var til første behandling, så må vi jo konstatere, at det, Socialdemokratiet sagde, dengang påskepakkens afgiftsforhøjelser blev vedtaget, var det rene nonsens.

Socialdemokratiet støtter jo i dag regeringens afgiftspolitik, og hvad værre er: Socialdemokratiet prøver ikke engang på at benægte det. Derfor må vi andre selvfølgelig spørge os selv: hvorfor spildte man alle de ord – ikke alene her i folketingsalen, men også udadtil – når man i bund og grund er enig med regeringspartierne og Det Radikale Venstre om, at afgifterne skal forhøjes med jævne mellemrum?

En anden ting, jeg også synes skal nævnes ved denne lejlighed, er, at skatteministeren jo på det seneste er kommet med nogle bemærkninger om, at afgifterne skal sænkes, bl.a. på benzin. Jeg vil gerne spørge skatteministeren: kommer de tanker, han har været fremme med i pressen, i form af konkrete lovforslag, og hvornår kommer de i givet fald? Bliver det inden sommerferien, eller var det bare nogle fromme tanker, som ministeren udtalte på egne vegne, uden at der faktisk var noget reelt indhold i dem?

Men som sagt: tiderne ændrer sig hurtigt, og det bekræfter jo også blot, at mange, mange af de udtalelser, der fremkommer her fra Folketingets talerstol og i særdeleshed fra Socialdemokratiet, er utroværdige.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Jeg skal bare sige, at det er fantastisk, så dårligt hr. Dohrmann hører efter, hvad der foregår her i folketingsalen. Men selv om man ikke hører efter, så er der dog den mulighed, at man efterfølgende kan læse referaterne af debatten, og det må jeg anbefale hr. Dohrmann.

Vi har hele tiden, lige fra første gang vi diskuterede energiafgifter i dette Folketing, sagt, at vi er tilhængere af, at man i en situation med faldende energipriser målt i danske kroner forhøjer energiafgifterne, således at tilskyndelsen til at spare på energien fastholdes. Og, har vi så sagt – og det har været vores anke mod det, regeringen har foretaget sig – samtidig må der selvfølgelig være sociale kompensationer, der friholder de svageste grupper i dette samfund. Og det sagde vi også, da vi havde dette forslag til førstebehandling, hr. Dohrmann.

Men hr. Dohrmann kan sikkert også huske den debat, for da sagde jeg til hr. Dohrmann, at Socialdemokratiet nu fremsatte forslag om sociale kompensationer, og jeg spurgte, om Fremskridtspartiet ville stemme for dette, forslag. Men jeg kunne forstå af den debat, der var her for 12 dage siden, at det vil Fremskridtspartiet ikke. Og jeg synes ærlig talt, det er hr. Dohrmann, der skulle tage at læse, hvad hr. Dohrmann har udtalt under debatter i Folketinget.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Det er klart, at den forhøjelse af afgifterne på olie og benzin, som vi her taler om, medfører en række problemer.

Det eneste, man kan sige med sikkerhed, er, at hvis vi ikke havde lavet den forhøjelse, ville problemerne være blevet mange gange større. Tænker man sig samtlige energiafgifter nedsat, sådan som Fremskridtspartiet har foreslået, vil det betyde en sådan udpumpning af købekraft, at det vil få nogle meget katastrofale virkninger for betalingsbalancen, og derfor er det klart, at man ikke kan være med til det.

De overvejelser, regeringen gør sig i forbindelse med grænsehandelen, skyldes først og fremmest, at regeringen føler, at grænsehandelen er et meget, meget alvorligt pro-

[Ministeren for skatter og afgifter]

blem, som har taget et omfang, der gør, at det er nødvendigt at skride ind over for den.

Det er klart, at de omlægninger, som regeringen påtænker, dels af en del af vort afgiftssystem, dels også af benzinspørgsmålet, er omlægninger, som kun kan foretages ved lov, og de vil blive forelagt i Folketinget. Jeg håber, at det kan ske inden for et par uger.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Det forslag, som Fremskridtspartiet har til anden behandling i dag, vil, som skatteministeren siger det, give et provenutab, endda et betragteligt provenutab. Men vi stemmer for dette forslag, hvilket regeringen også burde gøre i erkendelse af, at den målsætning, man havde i at neutralisere prisfaldet, er mislykkedes; den opfyldte man ikke, man overskred neutraliseringen ganske væsentligt. Man burde i erkendelse deraf stemme for dette forslag og gå i samarbejde med os andre om at omlægge afgiftssystemet, så vi undgår dette provenutab.

VS er enige med ministeren i, at forslaget ikke skal bruges til at pumpe en masse penge ud på denne måde, men forslaget kan bruges til at vaske tavlen ren og begynde forfra på en socialt retfærdig måde og på en energipolitisk rigtig måde. Det var det, der mislykkedes for regeringen, og det var det, Folketinget kunne tage konsekvensen af ved at stemme for dette forslag; det er i hvert fald derfor, at vi stemmer for det.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Tak til skatteministeren, fordi han her afgav det løfte, at forslagene vil komme frem i salen i løbet af et par uger. Det glæder vi os til, og vi skal nok tage stilling til dem til den tid.

Men så vil jeg gerne sige til hr. Hans Hækkerup, at alle hans pæne ord heroppefra egentlig ikke har ret megen værdi. Det, der trods alt tæller her i folketingsalen, det er måden, man stemmer på, og hvilken knap man trykker på. Kendsgerningen er altså, at da påskepakkens afgiftsforhøjelser blev vedtaget, gjorde Socialdemokraterne et stort nummer ud af, at de stemte imod regeringens afgiftsforhøjelser.

I dag agter Socialdemokratiet altså at stemme imod Fremskridtspartiets forslag. Dermed må vi altså konstatere, at Socialdemokraterne faktisk stemte forkert, da påskepakken blev vedtaget. Det var blot for at markere sig udadtil, at man var uenig med regeringen. Kun således kan det tolkes.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Jeg synes, det var en interessant bemærkning, hr. Dohrmann kom med, nemlig at det var afgørende, hvilken knap det var, man trykkede på, når sagerne var til afstemning. Jeg vil nu med interesse se frem til, hvilken knap hr. Dohrmann trykker på, når Socialdemokratiets forslag om sociale kompensationer kommer til afstemning.

Damgaard Nielsen (FP):

Jeg hæftede mig især ved skatteministerens ord herfra om, at det ville give en forbrugstigning, så snart man sænkede afgifterne.

Så vidt jeg har forstået det i hvert fald, var afgifterne på energi en energibesparende foranstaltning. Nu har jeg så set, at de er blevet et skatteobjekt, og det er nok dér, det hele ligger begravet. Nu har man pludselig fået penge på lommen, og så skal de i hvert fald indkasseres til stadighed, i en stærk strøm, fremover.

Man har altså fraveget dette princip. Energifgifter er der ikke noget der hedder mere; nu hedder det »skat på olie« i stedet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning

forkastedes, idet 7 (FP og VS) stemte for, 105 (S, KF, V, RV, CD, KRF og Steenholdt (Grønland)) imod; 18 (SF) stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 114:

Forslag til lov om ændring af lov om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer.

Af fiskeriministeren (Gammelgaard).

(Fremsat 26/11 86. Første behandling)